

Ја и моја сестра Клара Димитар Инкиов
Лични доживљај књиге

Књига “Ја и моја сестра Клара” ми се јако допала. Док сам читала приче, размишљала сам како би то изгледало, да смо моја сестра и ја, правиле такве заврзламе (али то ми није било тако смешно). Јако су ми се допале илустрације у књизи, највише она која прати причу “Како сам постао Кинез”.

У тој причи деца се договарају у шта ће се маскирати на дечијем карневалу. Клара је хтела да се маскира у вештицу, а њен брат у Зороа. Онда се Клара сетила да би брат на маскембалу могао да буде Кинез. Решила је да помогне брату. Скувала је пун лонац луковине, како је видела на телевизији. Само што је жена на телевизији фарбала вуну, а не брата! Сипали су воду у каду и почели са фарбањем. Мама се запрепастила кад је дечака видела у кади, жутог. Ето шта све деца могу да науче док гледају телевизију. Ја сам то исто научила за Ускрс кад смо фарбали јаја.

Занимљива ми је била прича “Два уредна детета”. У њој деца одлуче да буду послушна и уредна, зато што им је досадило да слушају маму и тату како их стално опомињу. Пошто су чули да све треба ставити на своје место, то су и урадили. Схватили су да њихове играчке стоје баш ту где би требало, да је жвакама место у устима, па су прешли на мамине и татине ствари. Све су ставили где треба, али тата и мама после нису могли да их нађу. Нису деца крива због тога што родитељи нису знали где је сварима право место.

У причама се помиње и чика Тони, њихов комшија са петог спрата. Упознали су га кад се уселио у зграду. Кад му је жена била трудна, забринули су се за чика Тонија, мислили су да ће се његова жена толико удебљати, да он неће имати где да спава. Једном приликом, веровали су да му је жена од дебљине пукла и да је због тога дошла Хитна помоћ. Када је на свет дошла Сузи уследиле су нове авантуре. Клара и њен брат покушали су да излече беби црвенило (мамином ноћном кремом), спречили да научи ружне речи, славили рођендан и ишли заједно у парк. Знам да сам и ја кад сам била мања мислила да труднице дебеле жене које пуно једу.

Књига ми је дала разне идеје, али нисам толико храбра, као Клара и њен брат, да се усудим да их пробам. Али пробала сам и рибице стварно воле да једу виршле, ако им дате малецне комаде. И ја сам се кад сам била мала сама ошишала (хтела сам и сестру, али је она побегла код баке) и ја бих неком дала паре за сладолед, ако нема. Ипак се не би усудила да поклоним мамине и татине ствари али би волела би да живим у згради са Кларом и њеним братом и да се дружимо, тако ми никад не би било досадно.

Деца која не воле да читају требало би дати ову књигу, насмејаће се и сигурно завоleti читање. Али би књигу “Ја и моја сестра Клара” прво препоручила свим строгим родитељима. Можда би се тада мање љутила на децу и схватила да онанеке ствари не раде

Ленка Лаништанин , 2/3

Основна школа: „ Деспот Стефан Лазаревић“

Име наставника: Јасмина Бајчетић

Број телефона: 064/1606071

зато што су безобразна, него зато што су машовита и радознала. Па ево, како би ова књига изгледала, да су Клара и њен брат мирни и послушни? Сигурно не би била овако занимљива.

Димитар Инкиов био је инжењер, режисер и писац. Написао је пуно књига за децу и рекла би да је био јако маштовит и добар човек, јер само добри људи могу овако добро да разумеју децу.